

РЕШЕНИЕ

№ 3329

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8564** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. Д., срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-5-14/13.08.2020г. на инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ /ДПКПД/ към Шеста РСПБЗН-СДПБЗН, [населено място], с което на жалбоподателя е разпоредено да премахне заключващите устройства на крайните евакуационни изходи от салона за клиенти в обект: Магазин „В. 199“, [улица], [населено място], на основание чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Твърденията са, че разпореждането е немотивирано, не са събрани всички относими за случая доказателства, липсва описание на установената фактическа обстановка, което затруднява защитата срещу акта, като цяло неправилно е тълкувана и приложена разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. По същество се твърди, че забраната за заключване на евакуационните изходи не е абсолютна, тъй като са въведени изключения, съгласно чл. 34, ал. 2 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., които са приложими за обекта на жалбоподателя. Твърди се, че в случая са налице заключващи механизми, които се освобождават автоматично при задействане на пожароизвестителната система, в близост до вратите са налични

бутони за ръчно активиране на пожароизвестителната система, което също води до освобождаване на заключващия механизъм, както и допълнителен бутон, който независимо от пожароизвестителната система, освобождава заключването на вратите. Самият заключващ механизъм на вратите се освобождава при отпадане на електрическото захранване. Иска се отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – инспектор в сектор „Д. и ПД“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН се представлява от юрк. К., който в писмени бележки и в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена последваща проверка през месец август 2020г. на обект: супермаркет В., филиал 199 е установено, че блокиращите устройства (магнити) на вратите на евакуационните изходи не са в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. Издадено е процесното Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-5-14/13.08.2020г., съгласно което е наредено да се премахнат заключващите устройства на крайните евакуационни изходи от салона за клиенти, на основание чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Даден е срок за изпълнение - до 28.08.2020г.

По делото са представени Удостоверение № 1193/06.12.2016г. за въвеждане в експлоатация на строеж и Констативен акт прил. № 15/05.10.2016г. за обект: Административно-търговски център: I етап – супермаркет „Б. М. Житница“, ограда и подпорни стени по целия контур на имота, находящ се в УПИ IV-, за административен, търговски и сервизен център“, кв. 11 по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица]. Представено е и становище рег. № ОМ-6-180/25.05.2016г. и становище № ОМ-6-415/03.11.2016г., дадени на основание чл. 125, ал. 1, т. 9 от ЗМВР във вр. с чл. 143 от ЗУТ за същия обект, както и протокол за проведена 72-часова проба, прил. обр. 17.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са изслушани и приети първоначална и допълнителна съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, неоспорени от страните. Според заключението на в.л. инж. А. А. в обект - магазин „Б.“, с адрес: [улица], филиал 199, е изграден и наличен един евакуационен изход, разположен на северозападната фасадна стена на сградата, към паркинга. В обекта има монтирана автоматична пожароизвестителна система, тип адресируема кръгова. При адресируемата система - кабелната линия, на която са разположени различните устройства (димооптичните детектори, термичните детектори и ръчните детектори), започва от контролния панел (разположен в офиса) и се връща в него, като движението на информацията е двупосочно.

На аварийния изход са монтирани: магнитен заключващ механизъм, бутон пожароизвестителна система (ПИС), допълнителен бутон „emergency door releases“ (за аварийно освобождаване на вратата), както и система за освобождаване на заключващия механизъм при отпадане на електрическото захранване. Аварийната

врата е блокирана /заклучена/ с магнитен заключващ механизъм. Непосредствено до аварийния изход има бутон за ръчен пожароизвестител, чието активиране (чрез натискане) води до освобождаване на заключващия магнитен механизъм на аварийната врата. При активиране на ръчния датчик за пожар се активира звуковата сигнализация на ПИС. При аварийна ситуация - задействане на ПИС или отпадане на ел. захранването, заключващият механизъм отключва автоматично вратата на аварийния изход. Аварийната врата може да бъде отключена и при натискане на монтирания допълнителен бутон „emergency door releases”.

Допълнителното заключение на СТЕ сочи, че според техническите книжа, отнасящи се за обект - магазин „Била“, намиращ се на [улица], [населено място], с ползвател [фирма], има предвидени /проектирани/ блокиращи устройства /магнити/ на брава тип „антипаник“ към централа управление ВСОДТ, но няма предвиден /проектиран/ магнитен заключващ механизъм и допълнителен бутон „emergency door release” (за аварийно освобождаване на вратата) на евакуационния изход в салона за клиенти на магазина.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Оспореното разпореждане е съобщено на представител на оспорващия на 13.08.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.08.2020г. /вх. № 561700-521/ в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От представените по делото служебна бележка № 764р-6867/08.10.2020г., длъжностна характеристика, формуляр за изготвяне на длъжностни характеристики и протокол за запознаване на служителите, Заповед № 1983к-537/24.03.2017г. за утвърждаване на специфични длъжностни характеристики на директора на ГД „ПБЗН“ и протокол № Я-4676/30.05.2017г., съдът прави извод, че А. Й. В. е компетентен да издава писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, на основание чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, доколкото същият е назначен за инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ при Шеста РСПБЗН-СДПБЗН, [населено място].

В случая административният акт, който е предмет на съдебен контрол, е издаден от орган, комуто законът е предоставил такава компетентност съгласно чл. 125, ал. 1, т. 4 във вр. с т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/. Правомощията му за извършване на държавен противопожарен контрол /Д./ произтичат от функциите на изпълняваната длъжност, съобразно специфичната длъжностна характеристика. В правомощията на органите, осъществяващи Д., влиза издаването на писмени разпореждания за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани. В този смисъл са общата разпоредба на чл. 125, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗМВР и специалните разпоредби на чл. 14, ал. 2, т. 4 и чл. 22 от Наредба № 8121з-882/2014 г. за реда за осъществяване на Д..

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му. В приложение № 4 към чл. 22 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014г.

за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, издадена от министъра на вътрешните работи, е показан образеца на писменото разпореждане по чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, в който е посочено, че контролният орган описва констатираните несъответствия с изискванията за пожарна безопасност. Следователно, за да е мотивирано от фактическа страна едно разпореждане по чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, в него следва да бъдат изложени конкретни фактически обстоятелства, които са установени от контролния орган и от които може да се направи извода, че при експлоатация на проверявания обект е налице несъответствие с изискванията за пожарна безопасност. В настоящия случай в оспореното разпореждане са изложени конкретни фактически обстоятелства, както следва: на крайния евакуационен изход от салона за клиенти (за над 100 човека) са монтирани брави тип „антипаник“, като на същите са монтирани заключващи устройства, което е в нарушение на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Обектите, които съответстват изцяло на изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, но са въведени в експлоатация при спазване изискванията на предходни нормативни актове за безопасност при пожар, може да се поддържат в техническото състояние, съответстващо на изискванията на същата наредба.

Според чл. 34, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. по време на експлоатация не се разрешава: заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация от обекти в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора, с изключение на затвори, психиатрични заведения и др. под. Изключенията са дадени в чл. 32, ал. 2, т. 1 и 2 от същата наредба – т. 1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична ПИС, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител; 2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен в непосредствена близост отвътре до вратата.

В случая позоваването от контролния орган единствено на общата норма на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., без да се позове и на приложимата специална норма на чл. 34, ал. 1 от същата наредба, не представлява съществен порок във формата на акта, тъй като съдът не е обвързан от дадената правна квалификация. Всичко изложено обуславя извод за мотивираност на издаденото разпореждане.

Оспореното разпореждане обаче е издадено при съществени процесуални нарушения, вследствие на които е нарушен и материалният закон. Органът по Д. не е изпълнил задълженията си по чл. 35 и 36 от АПК да издаде акта, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, като служебно събере необходимите доказателства. В случая твърдението на засегнатата страна за наличие на изключенията по чл. 32, ал. 2 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. не е нито обсъдено, нито проверено чрез приобщаване на надлежни доказателства и възлагане на експертиза.

От доказателствата по делото се установява, че обект магазин „Била“, намиращ се на [улица], [населено място], стопанисван от [фирма], е в съответствие с изискванията на правилата и нормите за пожарна безопасност (становище рег. № ОМ-6-180/25.05.2016г. и становище № ОМ-6-415/03.11.2016г., дадени на основание

чл. 125, ал. 1, т. 9 от ЗМВР във вр. с чл. 143 от ЗУТ). Следователно, спазено е изискването на чл. 14, ал. 1 от наредбата, посочено по-горе.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на СТЕ се установява, че в обект - магазин „Б.“, с адрес: [населено място], [улица], филиал 199, е изграден и наличен един евакуационен изход, разположен на северозападната фасадна стена на сградата, към паркинга. В обекта има монтирана автоматична пожароизвестителна система, тип адресируема кръгова. На аварийния изход са монтирани: магнитен заключващ механизъм, бутон пожароизвестителна система (ПИС), допълнителен бутон „emergency door release” (за аварийно освобождаване на вратата), както и система за освобождаване на заключващия механизъм при отпадане на електрическото захранване. Аварийната врата е заключена с магнитен заключващ механизъм. Непосредствено до аварийния изход има бутон за ръчен пожароизвестител, чието активиране (чрез натискане) води до освобождаване на заключващия магнитен механизъм на аварийната врата. При активиране на ръчния датчик за пожар се активира звуковата сигнализация на ПИС. При аварийна ситуация - задействане на ПИС или отпадане на ел. захранването, заключващият механизъм отключва автоматично вратата на аварийния изход. Аварийната врата може да бъде отключена и при натискане на монтирания допълнителен бутон „emergency door release”. Следователно, едновременно са изпълнени условията, както на т. 1, така и на т. 2 от ал. 2 на чл. 34 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. – заключената врата се освобождава от сигнал на автоматична ПИС, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител /т. 1/ и е осигурено автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен в непосредствена близост отвътре до вратата. След като по отношение на заключващата врата за евакуация са приложими изключенията по чл. 34, ал. 2, т. 1 и 2 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., то не е налице нарушение на чл. 32, ал. 1 от същата наредба.

Действително, според допълнителното заключение на СТЕ в техническите книжа, отнасящи се за обект - магазин „Била“, намиращ се на [улица], [населено място], с ползвател [фирма], има предвидени /проектирани/ блокиращи устройства /магнити/ на брава тип „антипаник“ към централа управление ВСОДТ, но няма предвиден /проектиран/ магнитен заключващ механизъм и допълнителен бутон „emergency door release” (за аварийно освобождаване на вратата) на евакуационния изход в салона за клиенти на магазина. В случая обаче органът по Д. има правомощия да извършва проверки по повод изпълнението на нормативните изискванията за пожарна безопасност на строежите и обектите, т.е. фактическото изпълнение на изискванията за пожарна безопасност, но по отношение на инвестиционните проекти функциите му се свеждат до даване на становище (специфична дл. характеристика на л. 91-93).

Дори и да се приеме, че компетентността на органа по противопожарен контрол включва изследването на строителните книжа, в случая проекти по пожарна безопасност /ППОПВО и С./, в какъвто смисъл е становището на процесуалния представител на ответника, то такова в конкретното разпореждане не е установявано. Едва в хода на устните състезания се излагат съображения от ответника за законосъобразност на издаденото разпореждане, тъй като заключващите магнити не са били предвидени при изграждането и пускането на обекта в експлоатация и следователно монтирането им е станало в нарушение на разпоредбите на ЗУТ – чл. 154, ал. 1, ал. 2, т. 4 и 7, ал. 5 и 6 от ЗУТ. Такива констатации обаче не се съдържат в

издаденото разпореждане и не монтирането на заключващите магнити в нарушение на ЗУТ е фактическото основание за издаването му. На практика ответникът се опитва да измени мотивите на постановеното разпореждане в хода на съдебното производство, което е недопустимо.

По изложените съображения оспореното разпореждане е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Предявена е от жалбоподателя изрична претенция за присъждане на направените разноски по делото, съставляващи заплатена държавна такса в размер на 50 лева (л. 66), която следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-5-14/13.08.2020г., издадено от инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ към Шеста РСПБЗН-СДПБЗН.

ОСЪЖДА Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 50 (петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: